

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. II. Quòd Ordinem intrauit in iuuentute, ex propriis verbis ipsius
habetur: & de modo quo ingressus est, & qualiter à beato Iordane vestitus
Paduæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

V I T A. 79
vt tota Ecclesia per doctrinæ tuæ li-
bros illustretur.

CAPVT II.

*Quòd Ordinem intrauit in iuuentu-
te, ex propriis verbis ipsius habe-
tur: & de modo quo ingressus est,
& qualiter à beato Iordane vesti-
tus Padua.*

TALI itaque Virginis gloriosæ ani-
matus sponione, puerilia rudi-
menta in Grammaticalibus adeptus est
studio insistendo, suæ interuentrici
non ingratus, assiduum illi obsequium
quàm deuotè impendebat. Sed pruden-
ter animaduertens secum has fallacias,
nec tutum fore cohabitare serpenti, di-
uinis monitis acquiescens, Prædicato-
rum Ordinis habitum, ne talentum sibi
creditum cum seruo pigro in terram
abscondere videretur, multa cum de-
uotione suscepit. De qua susceptione
ita in Libro qui Vitas-Frattrum Ordinis
Prædicatorum inscribitur, parte quar-
ta cap. x. narratur: *Dominus Albertus.*

D 4 *fama*

fame eximia & excellentis status & scientie, magnus in Philosophia, cum adhuc iuuenulus Paduæ studeret, ex admonitionibus Fratrum, & maxime ex prædicationibus Magistri Iordanis, habebat voluntatem intrandi Ordinem Prædicatorum, sed non plenam; auunculus enim eius contradicebat illi: unde & iurare ipsum compulit, ne infra tantum tempus iret ad domum Fratrum Prædicatorum. Post quod transactum veniebat frequenter ad Fratres eosdem, firmabatque propositum: sed timor ne exiret, faciebat eum vacillare multoties. Quadam autem nocte vidit in somnis quòd intrasset Ordinem, postmodumque exisset, euigilans ergo, mirabiliter gauisus est, eò quòd non intrauerat; in animo suo dicens: Nunc video quia id quod timebam inde eueniret si umquam intrarem. Contigit autem eodem die cum interesse sermoni Magistri Iordanis, qui inter cetera loquens de tentationibus diaboli, dixit quam subtiliter decipiat aliquos. Sunt enim, ait, aliqui, qui relinquere mundum proponunt, & Ordinem intrare; sed diabolus eis impressiones facit in somnis quòd intrant & postea exeunt, equitantes in rubeis vestibus, vel se solos derelictos inueniant;

ueniant; ut sic scilicet eis incutiat timorem intrandi, quasi perseverare non possent. Tunc iuuenis miratus vehementer, post sermonem Magistrum accessit, & ait: Magister, quis reuelavit cor meum vobis? exposuitque Albertus omnes suas cogitationes & somnium Magistro Iordani; qui firma de Deo percepta fiducia, multis monitis confortauit eundem contra tentationem iam dictam. Ad verba ergo eius Albertus ex toto conuersus, & omnem moram rescindens, Ordinem Prædicatorum est ingressus. hæc ibidem.

Quòd verò Paduæ studuerit, ipse Albertus propriis verbis suis implicite insinuat in suo Libro de Natura locorum, distinctione tertia cap. secundo; vbi trinitates terrarum enumerat, de ipsa tamquam sibi nota ait sic: *Patanium, quæ nunc Padua vocatur, ciuitas est in qua floruit studium ante paruum tempus.* Sic pariformiter & apertius in tertio libro Meteororum, capitulo duodecimo secundi Tractatus, patet ipsum ibidem habitasse in studio, quia sic ait: *Ego autem vidi in Paduana ciuitate Lombardie, quòd puteus ab aliquo tempore clausus inuentus fuit, qui cum aperire-*

tur, & quidam intraret ad purgandum puteum, mortuus fuit ex vapore cauerna illius; & similiter mortuus est secundus. & tertius voluit scire quare duo moras agerent, inclinans in puteum, adeò debilitatus est, quòd spatium duorum dierum vix rediit ad seipsum: cum autem expirasset vapor putrefactus in puteo, factus est bonus & potabilis. Hæc ille loco iam allegato. Si enim non ibi tunc temporis habitasset, non utique dixisset se hæc vidisse, quæ successiuè non vno die contigerunt.

Nec utique in dubium venire alicui potest, quin iugum Domini suaue in iuuentute assumpserit per Religionis ingressum, cum hoc idem Albertus suo testimonio clarisq; verbis exprimit in Orationibus Dominicalibus, de quibus infra dicitur. Nam in Oratione circa Euangelium Septuagesimæ, videlicet, Matth. 20. *Simile est regnum celorum homini patri- familias; ita orationem fundens ad Dominum, ait: Domine Iesu Christe, summe paterfamilias, qui me primo manè in vineam tuam vocasti, dum me à iuuentute mea ad laborandum in Religione pro denario vitæ æternæ conduxisti: cum serò fa-
ctum*

Etum fuerit in Iudicio, & reddes operariis mercedem, quid dabis mihi, qui non solum in foro seculi, sed in ipsa vinea Religionis tota die vitæ meæ otiosus steti. Domine, qui non ponderas opera nostra ad pondus publicum, sed ad pondus Sanctuarij, fac me saltem in undecima hora resipiscere; ne quia tu bonus es, oculus meus omnino nequam inueniatur. hæc Albertus.

Qualiter autem venerabilis Albertus Coloniensi Conuentui sit assignatus, licet Paduæ indutus, facilè perpendi potest. Prædicatorum enim Ordo nouiter tunc institutus, multiplicandis Conuentibus & personis congruis insistebat; & ideo Fratres Nouitij, vbicumque vestiti fuissent, nouis Conuentibus ob defectum personarum assignabantur, maximè si de lingua terræ illius in qua recipiebantur non fuissent. sicut Frater Henricus de Colonia, ibidem primus Prior; similiter & Frater Leo, eidem in Prioratu successor; licet Parisiis cum beato Iordane ambo habitum receperint anno Domini M. CC. in die Cinerum: Coloniæ tamen mittuntur, quia Teuto-

84 B. ALBERTI MAGNI
nici erant, vt nouum Conuentum ædi-
ficent. Sic pari modo Albertum à Pa-
dua missum Coloniam non dubita-
mus: quod verbis sequentibus ex Vi-
tis Fratrum euidenter ostenditur. Illo
enim in tempore, sanctissimo Patre
Dominico cælis inuecto, beatus Iorda-
nis Teutonicus, verus Israëlita, in Ma-
gistrum Parisiis est electus, anno Do-
mini M. CC. XXII. qui quantus qualisque
fuerit, in Vitis Fratrum Ordinis clarè
describitur: vbi inter alias eius virtu-
tes habetur, quòd plures quàm mille
ad Ordinem traxerit Fratres: dilatauit
enim iste gloriam gentis suæ. De quo
consequenter ibidem ita habetur: *Fre-
quentabat hic Pater beatus ciuitates ac
villas, vnde Quadragesimam vno anno
Parisiis, alio Bononia faciebat. Tunicas
verò fieri faciebat, fiduciam habens in
Deo quòd Fratres ei idoneos pro dilatatio-
ne mitteret. Multoties autem tot & ex in-
sperato intrabant, quòd vix poterant pro
induendis vestes inueniri: quos conuenien-
ter instructos diuersis domibus deputabat:
de quorum numero plures fuere postea
Regentes in Theologia.* Receptus igitur
tunc temporis Albertus à iam memora-

to Magistro Iordane, Prædicatoris collegio est hinc sociatus in Agrippina Colonia, vbi paulò antè Prædicatorum Ordinis Fratres ecclesiam sanctæ Crucis cum Hospitali & cappella sanctæ Mariæ Magdalænæ ad inhabitandum à reuerendissimo Domino Archiepiscopo Domino Engelberto Primo gratio- sè susceperant, anno videlicet Domini M. CC. XXI. post secundum Capitulum Bononiæ per beatum Dominicum celebratum.

CAPVT III.

Quòd oratione magis adeptus sit scientiam quàm studio & labore, & quòd præcipuus fuerit inter deuotiores Fratres.

ALBERTVS igitur, vt infrà clariùs patebit, per visum ad studium & Religionis amorem à gloriolâ Virgine Mariæ animatus, feruentissimè studens, puritati mentis litterisq̃ue non segniter operam dabat. Erat enim modus ipsius primò oratione & deuotione mentem